

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (teine koda)

25. juuni 2015*

Eelotsusetaotlus — Ühenduse sordikaitse — Määrus (EÜ) nr 2100/94 — Artiklis 14 ette nähtud erand — Asjaolu, et põllumajandustootja kasutas kaitstud sordi saagist saadud toodet paljundamise eesmärgil ilma sordiomaniku loata — Põllumajandustootjate kohustus maksta selle kasutamise eest õiglast tasu — Tähtaeg, mille jooksul peab tasu olema makstud, et erandit saaks kohaldada — Sordiomaniku õigus tugineda artiklile 94 — Rikkumine

Kohtuasjas C-242/14,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Landgericht Mannheim'i (Saksamaa) 9. mai 2014. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 19. mail 2014, menetluses

Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

versus

Gerhard und Jürgen Vogel GbR,

Jürgen Vogel,

Gerhard Vogel,

EUROOPA KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja president R. Silva de Lapuerta, kohtunikud J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, J. L. da Cruz Vilaça ja C. Lycourgos (ettekandja),

kohtujurist: N. Jääskinen,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH, esindajad: *Rechtsanwalt* K. von Gierke ja *Rechtsanwalt* E. Trauernicht,
- Gerhard und Jürgen Vogel GbR, ning G. ja J. Vogel, esindajad: *Rechtsanwalt* J. Beismann ja *Rechtsanwalt* M. Miersch,
- Hispaania valitsus, esindaja: A. Gavela Llopis,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

— Madalmaade valitsus, esindajad: M. Bulterman, C. Schillemans ja J. Langer,

— Euroopa Komisjon, esindajad: G. von Rintelen ja I. Galindo Martín,

olles 5. märtsi 2015. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus käsitleb nõukogu 27. juuli 1994. aasta määruse (EÜ) nr 2100/94 ühenduse sordikaitse kohta (EÜT L 227, lk 1; ELT eriväljaanne 03/16, lk 390) ja komisjoni 24. juuli 1995. aasta määruse (EÜ) nr 1768/95 ühenduse sordikaitset käsitleva nõukogu määruse nr 2100/94 artikli 14 lõikes 3 osutatud põllumajandusliku erandi rakenduseeskirjade kohta (EÜT L 173, lk 14; ELT eriväljaanne 03/18, lk 63) teatavate sätete tõlgendamist.
- 2 Eelotsusetaotlus on esitatud Saatgut Treuhandverwaltungs GmbH (edaspidi „STV”), kes esindab ühenduse sordina kaitstud taliodra sordi „Finita” mitme omaniku huve, ning põllumajandustootja Gerhard und Jürgen Vogel GbR ja selle tootja osanike G. ja J. Vogeli (edaspidi koos „Vogel jt”) vahelises kohtuvaidluses selle üle, et viimased kasvasid seda sorti.

Õiguslik raamistik

Määrus nr 2100/94

- 3 Määruse nr 2100/94 artikkel 13 „Ühenduse kaitse alla võetud sordi omaniku õigused ja piirangud” sätestab:

„1. Ühenduse sordikaitse annab ühenduse kaitse alla võetud sordi omanikule või omanikele (edaspidi „omanik”) õiguse sooritada lõikes 2 sätestatud toiminguid.

2. Ilma et see piiraks artiklite 15 ja 16 sätete kohaldamist, eeldavad järgmised toimingud kaitstud sordi koostisosade või koristatud materjali (edaspidi „materjal”) puhul omaniku luba:

a) tootmine või paljundamine;

[...]

Omanik võib seada loale tingimusi ja piiranguid.

[...]”.

- 4 Määruse artikkel 14 „Ühenduse sordikaitse erandid” näeb ette:

„1. Olenemata artikli 13 lõikest 2 ning põllumajandusliku tootmise kaitsmiseks on põllumajandustootjatel lubatud kasutada paljundamise eesmärgil põllul oma põllumajandusettevõttes koristatud tooteid, mille nad on saanud, kasutades oma põllumajandusettevõttes muude ühenduse kaitse alla võetud sortide kui hübriidsortide või sünteetiliste sortide paljundusmaterjali.

2. Lõike 1 sätteid kohaldatakse üksnes järgmiste põllumajanduslike taimeliikide suhtes:

[...]

b) Teravili:

[...]

Hordeum vulgare L. – oder,

[...]

3. Lõikes 1 sätestatud erandi jõustamise ning aretaja ja põllumajandustootja õiguspäraste huvide kaitsmise tingimused kehtestatakse enne käesoleva määruse jõustumist artikli 114 kohastes rakenduseeskirjades järgmiste kriteeriumide põhjal:

[...]

— väiketootjad ei pea maksma omanikule mingit tasu; [...]

[...]

— teised põllumajandustootjad peavad maksma omanikule õiglase tasu, mis on märgatavalt väiksem kui samal maa-alal sama sordi paljundusmaterjali litsentseeritud tootmise puhul nõutav summa; kõnealuse õiglase tasu tegelik tase võib aja jooksul muutuda, võttes arvesse seda, mil määral kasutatakse asjaomase sordi puhul lõikega 1 ette nähtud erandit,

— omanikul lasub täielik vastutus käesoleva artikli sätete või käesoleva artikli kohaselt vastuvõetud sätete järgimise järelevalve eest; kõnealuse järelevalve korraldamisel ei või nad paluda ametiasutuste abi,

— põllumajandustootjad ja töötlemisteenuste osutajad edastavad omanikele nende taotlusel asjakohast teavet; samuti võivad asjakohast teavet edastada põllumajandustootmise järelevalves osalevad ametiasutused, kui selline teave on saadud nende tavaliste ülesannete läbiviimisel ilma lisakoormuse või -kuludeta. [...].”

5 Määruse artikkel 94, mis käsitleb tsiviilõiguslikke nõudeid taimesordi kasutamisel toimunud rikkumiste korral, sätestab:

„1. Omanik võib esitada nõude õigusrikkumise lõpetamise või mõistliku hüvituse maksmise või mõlema kohta igähe suhtes, kes:

a) sooritab ühenduse kaitse alla võetud sordi puhul ühe artikli 13 lõikes 2 sätestatud toimingut, omamata selleks õigust

[...]

2. Igäüks, kes tegutseb tahtlikult või ettevaatamatult, peab lisaks hüvitama omanikule kõnealusest toimingust tuleneva mis tahes täiendava kahju. Kerge ettevaatamatuse korral võib selliseid nõudeid vastavalt ettevaatamatuse astmele vähendada, kuid ometi mitte sedavõrd, et nõue on väiksem kui õigusrikkumise sooritanud isiku poolt sellest saadud kasu.”

Määrus nr 1768/95

6 Määruse nr 1768/95 artikli 1 lõige 1 näeb ette, et selle määrusega kehtestatakse määruse nr 2100/94 artikli 14 lõikes 1 sätestatud erandi jõustamise tingimuste rakenduseeskirjad.

7 Määruse artikkel 2 on sõnastatud järgmiselt:

„1. Artiklis 1 osutatud tingimusi rakendavad aretajat esindav omanik ning põllumajandustootja nii, et kaitstakse üksteise seaduslikke huve.

2. Seaduslikud huvid ei ole kaitstud, kui üht või mitut kõnealustest huvidest kahjustatakse, võtmata arvesse vajadust säilitada mõistlik tasakaal kõikide huvide vahel või proportsionaalsus asjakohase tingimuse eesmärgi ja selle rakendamise tegeliku mõju vahel.”

8 Nimetatud määruse artikli 6 „Reguleerimisala” lõige 1 sätestab:

„Ilma et see piiraks lõike 2 sätete kohaldamist, tekib põllumajandustootja kohustus tasu maksmiseks hetkel, mil ta tegelikult kasutab saagist saadud toodet paljundamise eesmärgil põllul.

Omanik võib määrata maksmise aja ja viisi. Ta ei tohi siiski määrata maksekuupäeva varasemaks kohustuse tekkimise kuupäevast.”

9 Nimetatud määruse artikli 7 „Väiketootjad” lõige 2 näeb ette:

„Põllumajandustootja maad, mida on kasutatud taimekasvatuseks, kuid mis on tootmisest ajutiselt või alaliselt kõrvaldatud turustusaastal, mis algab 1. juulil ja lõpeb järgneva kalendriaasta 30. juunil („turustusaasta”) ning mille puhul tuleks maksta tasu, loetakse endiselt taimekasvatuseks kasutatavaks maaks juhul, kui ühendus või asjaomane liikmesriik maksab kõnealuse tootmisest kõrvaldatud maa eest subsiidiumi või kompensatsiooni.”

10 Määruse nr 1768/95 artikkel 17 „Rikkumine” sätestab:

„Omanik võib kasutada ühenduse sordikaitsega kaasnevaid õigusi sellise isiku vastu, kes rikub mõnda algmääruse artikli 14 kohaselt erandi suhtes kehtestatud ja käesoleva määrusega täpsustatud tingimust või piirangut.”

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

11 STV on ühing, kes ühendab erinevate kaitstud sortide omanikke ja kaitseb muu hulgas määruse nr 2100/94 alusel kaitstud taliotra sordi „Finita” omaniku õigusi. STV avaldab oma veebilehel nimekirja, milles on loetletud kõik kaitstud sordid, mille õiguste haldamiseks teda on volitatud, ning kus on märgitud kõnealuste sortide kasvatamise eest maksmisele kuuluv summa. Peale selle palub STV põllumajandustootjatel igal aastal, ilma konkreetset sorti nimetamata esitada teave mõne tema hallatava õigusega kaitstud sordi võimaliku kasvatamise kohta, saates neile selleks kasvatamise deklaratsiooni vormid koos juhendiga, kus on loetletud kõik kaitstud sordid, millest tulenevaid õigusi ta vaadeldaval turustusaastal haldab, ning nende sortide omanikud ja vastava kasutuslitsentsi omanikud. Vogel jt, kellel ei ole mingit lepingulist suhet STV-ga, nendele teabenõuetele ei vastanud.

12 STV sai 16. detsembril 2011 töötleja vahendusel teada, et Vogel jt olid 2010/2011. turustusaastal lasknud muu hulgas ette valmistada 35 tsentnerit taliotra sordi „Finita” seemneid.

13 STV palus 31. mai 2012. aasta kirjas, et Vogel jt kontrolliksid teavet, mis näitas, et on kasutatud taliotra sorti „Finita” ning millest ta oli teada saanud selle töötleja vahendusel, ning palus saata talle nimetatud kultuuri kohta selgitus hiljemalt 20. juuniks 2012. Vogel jt sellele kirjale ei vastanud.

- 14 STV nõudis 27. juuli 2012. aasta kirjaga, et Vogel jt maksaksid summa 262,50 eurot, mis vastab sordi „Finita” seemnete litsentsi alusel kasutamise eest makstavale tasule ehk „C-litsentsi tasule”, et hüvitada selle kaitstud sordi deklareerimata kasvatamisest tekkinud kahju. Kuna seda makset ei tehtud, esitas STV 18. märtsil 2013 hagi, nõudes määruse nr 2100/94 artikli 94 lõigete 1 ja 2 alusel selle kahju hüvitamist.
- 15 Oma nõude põhjenduseks väidab STV, et Vogel jt on määruse nr 2100/94 artikli 94 lõike 1 alusel kohustatud maksuma õiglast tasu, mille summa vastab C-litsentsi tasu kogusummale, kuna nad panid seda sorti kasvatades toime rikkumise, sest neil ei olnud kõnealuse sätte tähenduses selleks „õigust” ning nad ei saa tugineda sama määruse artikli 14 lõikes 1 ette nähtud erandile, sest nad ei täitnud kohustust maksta asjaomase kaitstud sordi omanikule nimetatud artikli 14 lõike 3 neljandas taandes nimetatud tasu. STV väidab veel, et see kohustus tekib sõltumata sellest, kas asjaomase kaitstud sordi omanik teavet nõuab või ei ning et põllumajandustootja peab selle maksekohustuse täitma enne külvamist, kuid igal juhul enne selle turustusaasta lõppu, mil ta kõnealust sorti kasvatas. STV leiab veel, et tema veebilehel esitatud teave ja igal aastal põllumajandustootjatele saadetakse juhend, kus on loetletud kõik kaitstud sordid, millest tulenevaid õigusi STV haldab, võimaldavad asjaomastel isikutel ise kergesti välja arvutada ja tasuda summa, mille nad nende sortide kasutamise eest maksuma peavad.
- 16 Vogel jt vaidlevad vastu väitele, et nad peavad kahjuhüvitisena maksuma C-litsentsi tasu täies ulatuses. Nende arvates peavad nad äärmisel juhul maksuma vähendatud tasu, kuna kõnealuse sordi kasvatamine oli määruse nr 2100/94 artikli 14 lõike 1 kohaselt „lubatud”. Lisaks väidavad nad, et nad ei olnud kohustatud vastama 31. mai 2012. aasta teabenõudele, sest see nõue ei puudutanud jooksvat turustusaastat. Vogeli jt sõnul pidi selleks, et leida, et kahju hüvitamise nõude esitamise tingimused on täidetud, olema rikutud teavitamiskohustust.
- 17 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et STV väide, mille kohaselt peab põllumajandustootja maksuma omal algatusel määruse nr 2100/94 artikli 14 lõike 3 neljandas taandes viidatud tasu enne külvamist, äratub kahtlust eriti määruse nr 1768/95 artikli 6 lõiget 1 arvestades. Selle kohtu sõnul näib viimati nimetatud sättega vastuolus olevat see, kui asuda seisukohale, et põllumajandustootja peab selle tasu maksuma juba enne külvamist. Kohus lisab, et kui nimetatud tasu võib maksta pärast kaitstud sordi kasutamist, siis tekib küsimus, enne millist kuupäeva peab põllumajandustootja seda tegema, et tugineda määruse nr 2100/94 artiklis 14 ette nähtud erandile ning et tema suhtes ei kohaldataks määruse artiklit 94, mis käsitleb rikkumist. Selle kohtu hinnangul aga ei anna määruste nr 2100/94 ja nr 1768/95 sätted sellele küsimusele selget ja täpset vastust ning ka Euroopa Kohtul ei ole veel olnud võimalust sellele vastata.
- 18 Neil asjaoludel otsustas Landgericht Mannheim menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:
- „1. Kas põllumajandustootja, kes on kasutanud kaitstud sordi saagist saadud paljundusmaterjali, ilma et ta oleks sõlminud sordi omanikuga lepingu, on kohustatud maksuma õiglast tasu vastavalt määruse nr 2100/94 artikli 94 lõikele 1 ja – tahtliku või ettevaatamatu tegutsemise korral – hüvitama sordikaitsest tulenevate õiguste rikkumisega tekitatud kahju vastavalt sama määruse artikli 94 lõikele 2, kui ta ei ole ajaks, mil ta saagist saadud toodet paljundamise eesmärgil põllul tegelikult kasutab, veel täitnud kohustust maksta õiglast tasu (kasvatamise tasu), mis on ette nähtud sama määruse artikli 14 lõike 3 neljandas taandes koosmõjus määruse nr 1768/95 artikliga 5 ja sellele järgnevatel artiklitega?
 2. Kas juhul, kui esimesele küsimusele tuleb vastata nii, et põllumajandustootja võib õiglase tasu maksmise kohustuse täita ka pärast seda, kui ta on saagist saadud toodet paljundamise eesmärgil põllul tegelikult kasutanud, tuleb viidatud sätteid tõlgendada nii, et need määravad kindlaks tähtaja, mille jooksul peab põllumajandustootja, kes on kasutanud kaitstud sordi saagist saadud

paljundusmaterjali, täitma kohustuse maksta õiglast tasu, et kaitstud sordi kasvatamist saaks vastavalt määruse nr 2100/94 artikli 94 lõikele 1 koosmõjus sama määruse artikliga 14 pidada „lubatuks“?”

Eelotsuse küsimused

- 19 Nende küsimustega, mida tuleb analüüsida koos, palub eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt selgitada, millise tähtaja jooksul peab põllumajandustootja, kes on kasutanud kaitstud sordi saagist saadud palju materjali (põllumajandustootmisest saadud seemned), ilma et ta oleks sõlminud sordi omanikuga lepingu, maksta õiglast tasu vastavalt määruse nr 2100/94 artikli 14 lõike 3 neljandale taandele (edaspidi „õiglase eranditasu“), et talle laieneks artiklis 14 ette nähtud erand kohustusest saada sellelt omanikult luba.
- 20 Kõigepealt tuleb märkida, et määruse nr 2100/94 artikli 13 lõike 2 alusel on kaitstud sordi koostisosade või koristatud materjali puhul ühenduse kaitse alla võetud sordi omaniku luba nõutav eelkõige tootmiseks või palju materjaliks. Selles kontekstis näeb nimetatud määruse artikli 14 lõige 1 ühenduse kaitse alla võetud sordi omaniku loa põhimõttest ette erandi, millest tulenevalt ei pea põllumajandustootjad oma põllumajandusettevõttes koristatud saagist saadud toote põllul palju materjaliks kasutamiseks taotlema ühenduse õigusega kaitstud omaniku luba, kui nad täidavad teatavad tingimused, mis on selle määruse artikli 14 lõikes 3 sõnaselgelt nimetatud (vt kohtuotsus Geistbeck, C-509/10, EU:C:2012:416, punktid 21 ja 22).
- 21 Üks määruse nr 2100/94 artikli 14 lõike 3 neljandas taandes ette nähtud tingimustest on selle kasutamise eest asjaomase kaitstud sordi omanikule õiglase eranditasu maksmine.
- 22 Põllumajandustootja, kes ei maksa selle eest omanikule õiglast tasu, kui ta kasutab kaitstud sordi saagist saadud palju materjali, ei saa tugineda määruse nr 2100/94 artikli 14 lõikele 1, ning seega tuleb asuda seisukohale, et ta on ilma loata teinud mõne nimetatud määruse artikli 13 lõikes 2 osutatud toimingut. Seega tuleneb sama määruse artiklist 94, et omanik võib esitada selle põllumajandustootja vastu nõude rikkumise lõpetamiseks või õiglase tasu maksmiseks või nõuda mõlemat. Olgu tegemist kas tahtliku või ettevaatamatu teoga, on põllumajandustootja kohustatud omanikule tekkinud kahju hüvitama (kohtuotsus Schulin, C-305/00, EU:C:2003:218, punkt 71).
- 23 Eelotsusetaotluse esitanud kohtul tekib kõigepealt küsimus, kas asjaomane põllumajandustootja peab õiglase eranditasu maksmise kohustuse täitma enne seda, kui ta on saagist saadud toodet palju materjaliks kasutanud.
- 24 Selles osas sätestab määruse nr 1768/95 artikli 6 – mis näeb ette õiglase eranditasu maksmise kohustuse täitmise viisi – lõike 1 teine taane, et asjaomase kaitstud sordi omanik võib määrata maksmise aja ja viisi, kuid see tasu ei ole siiski sissenõutav enne kuupäeva, mil õiglase tasu maksmise kohustus tekib. Vastavalt selle määruse artikli 6 lõike 1 esimesele lõigule tekib see kohustus ajal, mil põllumajandustootja saagist saadud toodet palju materjaliks kasutamise eesmärgil põllul tegelikult kasutab. Sellest järeldub, et põllumajandustootja võib nimetatud kohustuse täita ka pärast seda, kui ta on kaitstud sordi saagist saadud toote külvanud, kuna see toote palju materjaliks kasutamise eesmärgil põllul tegeliku kasutamise kuupäev ei kujuta endast mitte tähtaega, mil õiglase eranditasu tuleb maksta, vaid kuupäeva, millest alates see tasu muutub sissenõutavaks.
- 25 Kuigi nimetatud säte võimaldab kinnitada, et põllumajandustootja võib õiglase eranditasu maksmise kohustuse täita pärast seda, kui ta on kaitstud sordi saagist saadud toote tegelikult külvanud, ei ole selles sättes märgitud tähtaega, mille jooksul see tootja peab nimetatud tasu ära maksma, kui kõnealune omanik talle määruse nr 1768/95 artikli 6 lõike 1 teise lõigu kohaselt ühtegi tähtaega määranud ei ole.

- 26 Vogel jt ning Hispaania valitsus väidavad sellega seoses sisuliselt, et nimetatud tähtaeg võib kulgeda lõputult. Nad tuginevad täpsemalt määruse nr 1768/95 artikli 6 lõikele 1, märkides, et kuigi see säte reguleerib maksekohustuse tekkimist, ei näe see ette ühtegi tähtaega.
- 27 Sellist tõlgendust ei saa siiski õigeks pidada.
- 28 Esiteks, nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 39 märkis, kaotaks määruse nr 2100/94 artikkel 94 oma kasuliku mõju, kui põllumajandustootja, kes on kasutanud kaitstud sordi saagist saadud paljundusmaterjali (põllumajandustootmisest saadud seemned), võiks täita kohustuse maksta õiglase eranditasu piiramatult tähtaja jooksul ja tugineda piiramatult aja jooksul selle määruse artiklis 14 ette nähtud erandile. Kuna artikkel 94 näeb ette nõudeõiguse iga rikkuja vastu, kes ei ole kõnealust maksekohustust täitnud, siis on selle artikliga vastuolus see, kui rikkujal oleks võimalik oma olukord seadustada isegi pärast seda, kui omanik on avastanud kaitstud sordi varjatud kasutamise. Sellest järeldub, et vaid maksetähtaja olemasolu võib tagada nimetatud nõuete tõhusa rahuldamise.
- 29 Teiseks tuleb meenutada, et kaitstud sortide lubatud kasvatamise raames kasutamise kontrolli ja järelevalve eest vastutavad üksnes kaitstud sortide omanikud ning seega sõltuvad nad põllumajandustootjate heauskusest ja koostööst (kohtuotsus Geistbeck, C-509/10, EU:C:2012:416, punkt 42). See, kui puudub kindlaksmääratud täpne tähtaeg, mille jooksul põllumajandustootjad võivad õiglase eranditasu maksmise kohustuse täita, võiks neid julgustada maksmisega lõpmatuseni viivitama, lootuses maksmisest pääseda. Kui lubada põllumajandustootjatel selliselt oma kohustusi omanike suhtes rikkuda, oleks see vastuolus määruse nr 1768/95 artikli 2 eesmärgiga säilitada mõistlik tasakaal põllumajandustootjate ja asjaomaste omanike vastastikuste seaduslike huvide vahel.
- 30 Analüüsides, kas vastavates sätetes on maksetähtaeg tegelikult ette nähtud, tuleb märkida, et määruse nr 1768/95 artikli 7 lõikest 2 tuleneb, et turustusaasta, mille jooksul tuleb tasu maksta, algab 1. juulil ja lõpeb järgneva kalendriaasta 30. juunil. Kuigi see säte käsitleb „väiketootjate” taimekasvatuseks kasutatud maa kindlaksmääramist, ilmneb sellest, et selle määruse andnud institutsioon käsitas turustusaastat, mille jooksul kasutati kaitstud sordi saagist saadud paljundusmaterjali (põllumajandustootmisest saadud seemneid), määruse nr 2100/94 artikli 14 lõike 3 rakendusmeetmete vastuvõtmisel kui sobivat tähtaega, mille jooksul tuleb õiglase eranditasu maksta.
- 31 Niisiis juhul, kui põllumajandustootja ei ole õiglast eranditasu ära maksnud tähtajal, mis lõpeb selle turustusaasta lõpus, mille jooksul ta kasutas kaitstud sordi saagist saadud paljundusmaterjali, ilma et ta oleks sõlminud kaitstud sordi omanikuga lepingu, tuleb asuda seisukohale, et põllumajandustootja on ilma loata teinud ühe määruse nr 2100/94 artikli 13 lõikes 2 nimetatud toimingutest, mis annab omanikule õiguse esitada selle määruse artiklis 94 ette nähtud nõuded.
- 32 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades, tuleb esitatud küsimustele vastata, et selleks et põllumajandustootjale, kes on sordiomaniikuga lepingut sõlmimata kasutanud kaitstud sordi saagist saadud paljundusmaterjali (põllumajandustootmisest saadud seemned), laieneks määruse nr 2100/94 artiklis 14 ette nähtud erand kohustusest saada asjaomase sordi omanikult luba, peab põllumajandustootja maksma õiglase eranditasu tähtajaks, mis lõpeb enne selle turustusaasta lõppu, mil ta kõnealust sorti kasutas, see tähendab hiljemalt uuesti külvamise kuupäevale järgnevas 30. juuniks.

Kohtukulud

- 33 Et põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamiseks seotud kulud, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (teine koda) otsustab:

Selleks et põllumajandustootjale, kes on sordiomanikuga lepingut sõlmimata kasutanud kaitstud sordi saagist saadud paljundusmaterjali (põllumajandustootmisest saadud seemned), laieneks nõukogu 27. juuli 1994. aasta määruse (EÜ) nr 2100/94 ühenduse sordikaitse kohta artiklis 14 ette nähtud erand kohustusest saada asjaomase sordi omanikult luba, peab põllumajandustootja maksma artikli 14 lõike 3 neljandas taandes ette nähtud õiglase tasu tähtajaks, mis lõpeb enne selle turustusaasta lõppu, mil ta kõnealust sorti kasutas, see tähendab hiljemalt uuesti külvamise kuupäevale järgnevaks 30. juuniks.

Allkirjad